

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะสรุปผล อภิปราย และให้ข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. กลุ่มตัวอย่าง
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สรุปผลการวิจัย
7. อภิปรายผล
8. ข้อเสนอแนะ

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการวัดจากแบบทดสอบภาคปฏิบัติ วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อชีวิตกับผลการวัดจากแบบวัดความเข้าใจในการใช้ระบบปฏิบัติการในเครื่องคอมพิวเตอร์
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการวัดแบบทดสอบภาคปฏิบัติ วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิตกับผลการวัดจากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการวัดจากแบบวัดความเข้าใจในการใช้ระบบปฏิบัติการในเครื่องคอมพิวเตอร์ กับผลการวัดจากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต

2. สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลการวัดที่ได้จาแบบทดสอบภาคปฏิบัติวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิตมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการวัดที่ได้จากแบบวัดความเข้าใจในการใช้ระบบปฏิบัติการในเครื่องคอมพิวเตอร์
2. ผลการวัดที่ได้จากแบบทดสอบภาคปฏิบัติวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิตมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการวัดที่ได้จากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต
3. ผลการวัดที่ได้จากแบบวัดความเข้าใจในการใช้ระบบปฏิบัติการในเครื่องคอมพิวเตอร์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการวัดที่ได้จากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต

3. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1,2 ที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 60 คน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างผลการวัดแบบทดสอบความเข้าใจในระบบปฏิบัติการในเครื่องคอมพิวเตอร์ กับ ผลการวัดจากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต ไม่มีความสัมพันธ์กัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างผลการวัดจากแบบวัดความเข้าใจในระบบปฏิบัติการในเครื่องคอมพิวเตอร์ กับ ผลการวัดจากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต ไม่มีความสัมพันธ์กัน

7. อภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลที่ได้จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการวัดภาคปฏิบัติวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต ความเข้าใจในการใช้ระบบปฏิบัติการในเครื่องคอมพิวเตอร์ และเจตคติต่อการเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์พบว่าค่าสัมพันธ์ระหว่างผลการวัดจากแบบทดสอบภาคปฏิบัติวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการวัดที่ได้จากแบบวัดความเข้าใจในการใช้ระบบปฏิบัติการในเครื่องคอมพิวเตอร์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ค่าสหสัมพันธ์มีค่า .96 แสดงว่านักศึกษาที่มีทักษะความสามารถในการปฏิบัติการเกี่ยวกับระบบปฏิบัติการในเครื่องคอมพิวเตอร์ได้นั้น เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในการใช้ระบบปฏิบัติการในเครื่องคอมพิวเตอร์ซึ่งตรงกับสมมติฐานของผู้วิจัยข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ที่คาดว่าเด็กที่มีทักษะปฏิบัติหน้าจะมีความเข้าใจในการปฏิบัติทักษะนั้นๆ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา พรหมดา(2542:บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบวัดปฏิบัติการใช้อุปกรณ์วิทยาศาสตร์สำหรับนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าคะแนนที่ได้จากแบบสังเกตภาคปฏิบัติการใช้อุปกรณ์วิทยาศาสตร์กับคะแนนที่ได้จากแบบวัดความเข้าใจในการใช้อุปกรณ์วิทยาศาสตร์ ทุกฉบับมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นในการประเมินผลการเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิตสำหรับนักศึกษาชั้นประถมศึกษา ผู้ประเมินสามารถเลือกประเภทใดประเภทหนึ่งวัดกันได้ หรืออาจใช้เครื่องมือทั้ง 2 ชนิดร่วมกัน เพื่อที่จะวัดความสามารถของผู้เรียนได้ตามสภาพจริง ซึ่งเป็นการประเมินผลที่สอดคล้องกับการศึกษาในปัจจุบันที่มีการวัดผลตามสภาพจริง เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

2. ผลการวิเคราะห์พบว่าสหสัมพันธ์ ระหว่างผลการวัดจากแบบทดสอบภาคปฏิบัติวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิตไม่มีค่าความสัมพันธ์กับผลการวัดที่ได้จากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต ค่าสหสัมพันธ์มีค่า .01 แสดงว่านักศึกษาที่ปฏิบัติแบบทดสอบภาคปฏิบัติการ มีเจตคติต่อการเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิตค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้จากวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิตเป็นวิชาที่ต้องอาศัยอุปกรณ์การเรียนการสอนและเป็นวิชาที่ต้องฝึกทักษะด้วยตนเอง ต้องได้ลองปฏิบัติจริงนักศึกษาจึงจะสามารถปฏิบัติได้ เพราะการได้มาซึ่งคำตอบในแต่ละกิจกรรมมีหลายวิธี และเป็นวิชาที่จะใช้ทักษะการอ่านและจำอย่างเดียวหรือคิดแก้ปัญหาโดยไม่ต้องปฏิบัติเป็นไปได้ยาก และภาวะแวดล้อมของบ้านและโรงเรียนของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของผู้วิจัยในครั้งนี้ ทางบ้านนักศึกษาไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เสริม ซึ่ง มีราคาแพงสำหรับตัวนักศึกษา และจำนวนน้อยมาก

ในการรับส่งข้อมูลของคิสก์ไดฟ์ ซึ่งอุปกรณ์เหล่านี้จะส่งผลต่อระยะเวลาในการเข้าถึงข้อมูลเครื่องคอมพิวเตอร์

1.3 จากผลการวิจัยพบว่าผลการวัดแบบทดสอบภาคปฏิบัติวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิตมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการวัดที่ได้จากการวัดแบบความเข้าใจในการใช้ระบบปฏิบัติการในเครื่องคอมพิวเตอร์ แต่พบว่าผลการวัดจากแบบทดสอบภาคปฏิบัติวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิตและผลการวัดที่ได้จากแบบวัดความเข้าใจในการใช้ระบบปฏิบัติการในเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่มีความสัมพันธ์กับผลจากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต ซึ่งเกิดจากข้อจำกัดในเรื่องอุปกรณ์ในการเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต ควรมีการจัดหาอุปกรณ์ให้เพียงพอ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY